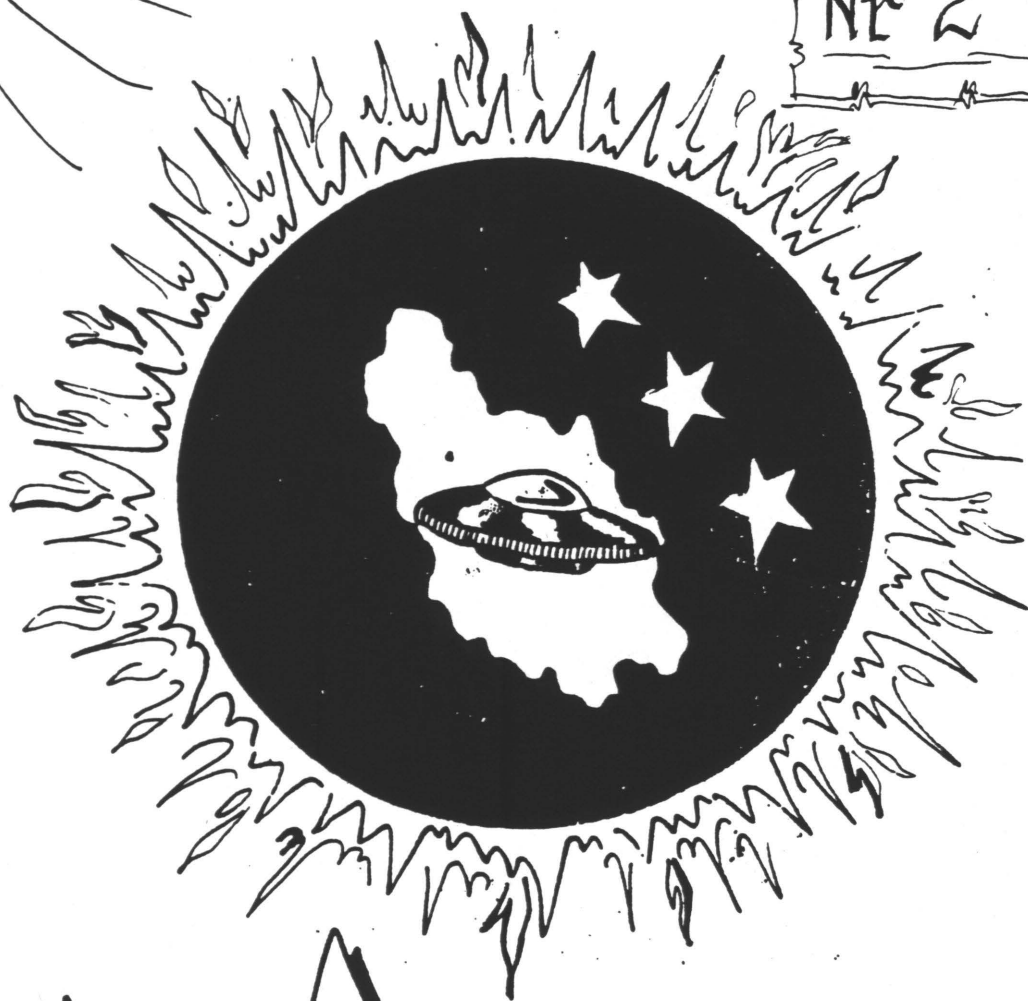

VFO - nytt

Nr 2-1994

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO ~ förening

Bov 99

INNEHÅLL:

sid 2:	Förord
3-5	Öppet brev från Clas Svahn
6-7	Whitley Strieber bryter sin tystnad...
8	På jakt efter nyckeln till universum.
9-10	Den sensationella UFO bilden...
11-13	Från undersökningsgruppen.
14	Klipp
15	"Channie" i Grängesberg.
16	Prästen som tror på UFO.
17-18	Stonehenges gåta.
19	Klipp
20-21	Horoskopet som förändrade världen.
22	Bergslagsposten skriver om vårt föreningsmöte

VÄSTERBERGSLAGENS UFO-FÖRENING
BOX 99, 77723 SMEDJEBACKEN....
Tel 0240 79135

Vem som helst är välkommen med bidrag till
UFO-NYTT...

Medlemsavgiften är 85 kr/år för vuxna och 35 kr
för barn under 16 år.
UFO NYTT utkommer med 4 nr/år.

FÖRORD.

Du som läsare av UFO-Nytt, har kanske något du vill förmedla övriga UFO intresserade. Kom in med ditt bidrag. Det kanske blir för tjtatigt med samma åsikter hela tiden, vi kanske alla behöver ventilera UFO-frågan på olika vis. Inte ens vi som sitter i VBUs styrelse eller i UFO-Nytts redaktion har samma åsikter om olika fall. Men vi kan ändå samarbeta och respektera varandra, kanske är det därför vi fortfarande finns kvar. Dessa rader måste nog skrivas, med tanke på alla krafter som tycks vara igång.

VBU är en stabil förening som jag är mycket stolt över, vi har haft våra duster, vi har rensat, stötts och blötts. Vi arbetar fritt, ingen har munkavel. Vi står på egna ben, men vi tillhör UFO SVERIGE, vi har gemensamt rapportupptag som vi anser vara det viktigaste av allt. Om alla ville inse att det vore bättre att arbeta för ett gemensamt mål, än att dra åt olika håll vore mycket vunnet.

Brev har kommit till föreningen som gjort oss mycket förstummade, det är skrivet av en person med UFO intresse, han har beskyllt UFO SVERIGE och då naturligtvis även oss, för vi tillhör ju dom, för mycket otäcka saker. Om det skulle skipas rättvisa, skulle det få gå till domstol. Varför måste sådana här saker hända ideligen. Lär vi oss aldrig att sluta bråka om värdelösa saker. VBU har en gång för alla av sagt sig all inblandning av olika dispyter. Vi vill vara en öppen, fri, undersökande förening. Vår uppgift är att delge allmänheten de fakta vi kan få fram angående rapporter m.m. (Tyvärr vill inte alla ha fakta, utan en religion. Andra vill lura människor på dyra pengar, och passa dig för att fråga om bevis.)

Ingen har några bevis i UFO saken idag, bara olika teorier om vad det är. Vi är nog alla Sökare av sanningen vare sig vi vill eller inte. Vem som hittar sanningen, ja det får nog framtiden visa.

Så vi får nog börja med att lära oss respekt, sanning, samarbete och människokärlek. Då har vi nog kommit en liten bit på väg.

Ett är säkert, en superintelligens där ute som vill oss något, leker inte katt och råtta. UFO klimatet börjar bli hårt och kallt, exakt som i antarktis. Tänk efter före..... UFO SVERIGE har en stor tung uppgift framför sig, alla fina krafter behövs.

Gudrun Andersson.

Till alla lokalgrupper anslutna till UFO-Sverige.

Sedan några månader tillbaka pågår en smutskastningskampanj mot UFO-Sverige av en person vid namn Jan-Ove Sundberg. Flera av er känner honom under smeknamnet "Texas". Sundberg har i tre stencilskrifter som han kallar "Hårda Tider" spridit lögnen och ogrundade rykten om vår organisation och bland annat anklagat UFO-Sveriges styrelse för att ha förskingrat stora summor pengar samt att samarbeta med Olof Palmes mördare. I det första numret visar han att han ska göra allt för att svärta ner UFO-Sverige "sparka rätt upp i skrevet och ta till storsläggan mot dessa UFO-diktaturens kreatur", som han så modest uttrycker det.

Sundberg kallar UFO-Sverige för "klubben för inbördes beundran" och dess styrelse för "maffian". Kritiken är genomgående på en barnsligt låg nivå men undertecknad har ändå bemött den i ett tio sidor långt brev till Sundberg (11/11 1993). Trots detta brev och flera långa telefonsamtal har Sundberg fortsatt att sprida samma felaktiga påståenden och istället ökat personagreppten mot framför allt Anders Liljegren, Håkan Blomqvist och undertecknad men också Håkan Ekstrand (som Sundberg säger "luktar som ruttna ägg") och Mats Nilsson (som enligt samme Sundberg hånas på stan i Sala) har drabbats. Göran Norlén sägs bara skriva skit om folk och inte ägna sig åt UFO.

När nu Sundberg också har börjat resa runt och sprida sina lögnen (senast hos UFO-Z i Östersund) kan det vara på sin plats att bemöta hans ogrundade påhitt punkt för punkt.

Det är omöjligt att inte känna sig illa berörd av den pajkastning Sundberg ägnar sig åt och de hånfulla telefonsamtal han ringer till oss. Medan Anders Liljegren och Håkan Blomqvist gett upp och slutat tala med Sundberg har jag fortsatt att diskutera per telefon i en naiv tro att det skulle gå att få honom att förstå. Men förnuftsargument har visat sig verkningslösa. Ett tag trodde jag faktiskt att angreppen skulle sluta sedan Sundberg i ett brev (10/11 1993) till mig bett om ursäkt för vad han "ställt till med" och lovat att förändra inriktningen på "Hårda Tider". Jag lät mig dumt nog nöja med dessa löften och trodde att kritiken skulle övergå i en nyanserad och konstruktiv sådan – men ack vad jag bedrog mig.

Den 3 februari ringde Sundberg hem till mig och skrek "fegis, fegis, du är så förbannat feg, du är så förbannat feg" sedan jag avböjt att delta i en "debatt" med honom på en lokalradiostation i Stockholm. Jag har aldrig tidigare tackat nej till en debatt om UFO och kommer inte att göra det i framtiden heller, men det fanns goda skäl att anta att den "debatt" Sundberg siktat in sig på skulle fortsätta i samma anda som hans stencilblad och telefonsamtal och inte komma att handla om UFO.

Sundbergs försök att misskreditera UFO-Sverige syftar bland annat till att tysta mig. Det får inte finnas en röst som inte blint tror på ET-teorin och som vill undersöka UFO-fenomenet på ett vetenskapligt och kritiskt sätt. Men där går Sundberg bet, det kan jag lova. Aldrig förr har det varit mera befogat med seriös forskning och en kritisk granskning av kontaktpersoner och kultgrupper som följer i UFO-fenomenets spår. Det är Sundberg själv ett vandrande bevis på.

Genom att sprida ryktet att "det jäser i UFO-Sverige" försöker Sundberg få folk att tro att han talar sanning. Som den gamle herrtidningsjournalist (Cats, Aktuell Rapport med flera) han är vet han hur lögnen kan utnyttjas. Faktum är att UFO-Sverige står starkt och enat i dag. Antalet prenumeranter på UFO-Aktuellt växer igen efter flera års stillastående, ekonomin är starkare än på länge och fyra nya lokalgrupper är på gång att startas i södra Sverige.

När dessutom vår rapportcentral får ta emot ett rekordstort antal samtal och massmediaintresset kring vår verksamhet inte ser ut att mattas finns det all anledning att se framtiden an med tillförsikt.

Givetvis kommer vi att fortsätta att reta och förarga en del personer. Genom vår kritiskt granskande hållning och vår öppenhet för alternativa teorier är vi en nagel i ögat på den troende falang som alltid har funnits.

Men vi möter respekt också där vi minst anar det. När jag för några dagar sedan talade med Nina Harder på new age-organisationen Pans vänner i Stockholm möttes jag först av kritik och ovilja. Men efter en stunds samtal upptäckte vi att vi hade flera åsikter gemensamt. "Du var den bäste och vettigaste i panelen under TV4-debatten", sa Harder bland annat.

UFO-ämnet inbjuder till stridigheter och hårda ord. UFO-Sverige har upplevt det förut. Men påhoppet och schismerna har aldrig hindrat oss från att gå vidare och fortsätta vår granskning av ett fenomen som för mig är den yttersta av alla utmaningar. Att våga stå upp mot vulgärkritikerna är viktigt och stärker oss i längden.

När det gäller Sundbergs kritik kommer jag att bemöta den ord för ord, rad för rad i ett utskick som kommer att komma er alla till handa under februari. Just nu har jag helt enkelt inte tid att sammanställa det: UFO-Aktuellt ska produceras, brev ska besvaras, ett styrelsemöte och en tre dagar lång fältundersökarkurs planeras plus att jag ska hinna skriva två böcker under februari och mars. Dessutom blir det några föredrag och ett antal telefonsamtal.

Men en punkt ska jag ändå bemöta här. Nämligen den att jag inte skulle tro på UFO.

Aldrig kunde jag väl tro att jag skulle behöva bemöta ett sådant påstående. Men man kan tydligen vänta sig vad som helst.

I årtal har svensk UFO-debatt enbart rört frågan om vi har besök av främmande varelser i rymdskepp från andra planeter. Själv tycker jag att den debatten måste vidgas. Risker är annars att vi stirrar oss blinda och inte hittar lösningarna. Vi har faktiskt inte svaret på UFO-gåtan. Visste vi vad det var kunde vi ju lägga ned organisationen.

Jag har alltid varit en kritisk jävel och tänker så förbli. När jag tittar i gamla klipp från början av 70-talet ser jag hur konsekvent jag hållit denna linje: UFO-fenomenet får ha vilket svar som helst, utmjordingar, inre upplevelser, ett naturfenomen eller en kombination av detta eller något helt annat. Men jag vägrar stänga av min hjärna och enbart ägna mig åt en rituell tro. Kort sagt: Jag vill veta vad jag pratar om.

Det finns ett kunskapsförakt inom delar av UFO-rörelsen i dag som också de har sina rötter långt tillbaka i tiden. Men kanske är det tydligare nu när det i vissa kretsar har blivit lika

5

viktigt att "känna" som att "veta". Jan-Ove Sundberg gör sitt bästa för att underblåsa detta förakt.

En del vill kalla ufologi för en vetenskap men dit är vägen mycket lång. En vetenskap ställer krav på sina utövare. Man ska ha läst vissa böcker, tagit del av teorier och utfört egna arbeten och experiment. I dag saknas de elementära kunskaper hos många så kallade "UFO-experten" men jag skyller inte dem för det. De är uppfödda med veckotidningarnas och etermedias starkt vinklade bild av fenomenet och ovana vid att en fråga kan ha fler än ett svar. Svartvitt ska det vara, inte tillkrånglat.

För den som läst mina ledare och följt mina undersökningar behöver detta inte sägas, men jag gör det ändå för tydlighetens skull: Det finns ett UFO-fenomen. Vad som ligger bakom det kan bara utredas genom seriös och förutsättningslös forskning. Detta är UFO-Sveriges viktigaste uppgift.

UFO-Sverige erbjuder den tredje vägens ufologi. Ingen fanatisk tro. Inget bortförklarande och förnekande. Den vägen ska vi fortsätta längs trots smutskastning och lögner.

CLAS SVAHN

Ordförande i UFO-Sverige

Stockholm: 3 februari 1994

WHITLEY STRIEBER BRYTER SIN TYSTNAD!

Författaren av Gemenskapen talar ut om sin behandling - av besökarna och UFO-samhället.

Av: Sean Casteel.

Översatt av: Timmy Sigfrids.

Från: MUFON Sept.1993.

Sommaren 1990, efter ungefär tre års kamp med både allmän och privat kamp med media, UFO-samhället och vad han kallar "besökarna" så kungjorde Whitley Strieber att han lägger ned sin fond och överger fullkomligt alla diskussioner om UFO:n och sina egna upplevelser. Vad är det som stör Whitley? Är det hans egen upplevelse som driver honom utför kanten?

Förut sa Whitley ofta att han gärna ville förstå hur man kunde utnyttja sin upplevelse för att ge sken åt saken. När jag pratade med honom för inte så länge sen sade han: "Jag var tvungen, hade jag inte tänkt på det i början så skulle jag blivit tokig. Jag skulle utan tvekan ha tagit självmord. Och hade jag inte sett saken på ett positivt sätt, så skulle jag inte ha kunnat leva med det, jag skulle ha påstått att det var som att leva i helvetet och det inte fanns någon väg ut."

Strieber säger att det inte finns något sätt att få sina upplevelser att försvinna, och UFO-logerna är knappast till någon hjälp.

"Allting runt det hela", säger Strieber om vad jag menar med UFO-samhället, försäkrar att alla som håller på med det hela aldrig kommer att få övertaget att få en riktig vetenskaplig kontroll och få reda på vad som egentligen händer där ute. Strieber säger att alla fördomar om föremålet gör det hela otolerbart.

Att jag har haft den här upplevelsen betyder att jag nu är lika diskriminerad som de svarta var vid 1925 här i den amerikanska södern. Mina civila och personliga rättigheter är som bortblåsta, jag behandlas som en galning blev behandlad på 1800-talet.

"Min son till exempel", fortsätter Strieber, var så mobbad i skolan att han var tvungen gå till rektorn och berätta det fastän han är en toppelev. Detta fortsatte så han var tvungen att byta skola till en där ingen vet vem jag är. Min familj blir hotad hela tiden, och jag är inte välkommen till bokföreningens möten något mer. Bokföreningen där jag en gång var hedersmedlem. Allt detta bara för att jag skrev Gemenskapen.

"Vi har till och med varit tvugna att flytta till ett annat hus, för att vårt hus blev mittpunkten för sådana saker som - vi kunde vakna mitt i natten och då stod det en gubbe där med ett gevär i händerna och siktade på oss, men det var allt han gjorde. Den sortens hot var konstant, och ingen bryr sig. När jag har kontaktat polisen har allt skötts väldigt professionellt.

Forts nästa nr.

GUSTAF

Han hette visst Hansson.....Sven-Ove, tror jag.

På jakt efter nyckeln till universum

Svaret kan finnas i Sydpolens is

● Jorden bombarderas ständigt av en intensiv strålning av neutrinopartiklar från solen. De passerar vår atmosfär, jorden, dig och mig med en hastighet nära ljusets egen. Varje sekund passerar cirka tio miljarder neutriner rakt genom oss.

Nu hoppas forskarna att neutriner ska kunna ge svar på frågor om några av universums störst gåtor. Fem svenskar har i vinter rest till Sydpolen för att spåra neutriner via ett jättelikt teleskop.

Teleskopet utgörs av 200 ljusdetektorer vilka är infrusna i tio nästan kilometerdjupa hål som borrats i isen.

Vill hitta källorna

– Vi ska inte upptäcka neutriner, det är redan gjort. Det är källorna till neutrinoströmmen vi vill hitta. Dessutom har ingen tidigare mått flödet av högenergetiska neutriner mot jorden, säger Per Olof Hulth som är partikelfysiker vid Stockholms universitet. Han är också ledare för den svenska delen av det numera svensk-amerikanska samarbetet.

Det mesta osynligt

En fundamental fråga som forskarna hoppas kunna besvara med hjälp av neutriner är vad universums så kallade mörka materia egentligen består av.

Den dominerande massan i universum är nämligen inte bara osynlig utan också okänd för oss.

Tänk dig att du blickar upp mot himlen en klar natt. Bortom förväntade stjärnor kan du se andra galaxer. Ändå kan du bara ana en ytterst liten del av de minst tio miljarder galaxer som astronomerna uppskattar finns.

Och endast tio procent av hela universums materia består av kända, synliga ämnen. Resterande 90 procent utgörs av okänd så kallad mörk materia.

Trots att den är osynlig vet forskarna att den mörka materian finns. Den behövs som förklaring till att galaxer och galaxhopar håller ihop som de gör.

Partiklar från Big Bang

Vad mörk materia består av finns det flera teorier om (som SvD i tidigare artiklar berättat om). Enligt P O Hulth skulle det tex kunna vara tunga så kallade supersymmetriska partiklar som är kvar i universum sedan den stora smällen.

– Om de supersymmetriska partiklarna finns tror vi att de kan fångas upp av till exempel solens gravitation och i solen omvandlas till neutriner med hög energi.

Dessa skulle alltså utgöra en del av de neutriner som slungas ut från solen, där mängder av neutriner produceras genom kärnreaktioner. Och det är dessa neutriner som ska spåras i detektorerna på Sydpolen.

Föddes 1930

De supersymmetriska partiklarnas existens har ännu inte kunnat bevisas. Men det är möjligt att de var med när universum skapades och att de numera rör sig mycket långsamt innan de fångas in av solen.

Att neutriner finns har man däremot vetat länge. Så här skrev P O Hulth och kollegan Cecilia Jarlskog om neutriner i Svenska fysikerförbundets årsbok Kosmos 1981:

"Neutrino är född den fjärde december 1930 i Zürich av den österrikiske nobelpristagaren Wolfgang Pauli, i en tid då läget inom fysiken var tämligen kaotiskt. Nedkomsten hä sades med jubel av många trots att neutrino var osynlig och opåvisbar – den kom att återinföra lag och ordning inom fysiken."

Hindras inte av något

Ett kvarts sekel efter att Pauli presenterat sin teori kunde neutrinos existens bevisas i ett reaktorexperiment.

– Från att tidigare ha varit en svåråtkomlig spökartikel har neutrino blivit ett av de viktigaste verktygen för att studera kvarkarna inuti protonen och neutronen, säger P O Hulth.

I dag vet man också att neutrino har mycket liten massa, om den nu verkligen har en massa.

Den är också mycket okäns-

lig för sin omgivning. Detta till skillnad från ljus och annan kosmisk strålning som stoppas eller förvanskas när det är för mycket materia i vägen. Neutrino däremot hindras inte av någonting och når oss därför i samma skick den en gång lämnade sin källa.

Forskarna antar att det finns många olikartade neutrino-källor. Neutriner skulle till exempel kunna bildats runt aktiva galaxkärnor i vars centrum det kan finnas så kallade svarta hål.

Universum är en soppa

– Enligt Big Bang-teorin är världsalldet fyllt med en soppa av lågenergetiska neutriner skapade i ett tidigt skede. Kanske är denna soppa något tjockare kring galaxhoparna. Men i kosmos finns inte bara neutriner med låg energi som skapades för länge sedan. De med hög energi är dock betydligt färre i antal och svåra att studera på grund av annan strålning.

Denna störande bakgrund har gjort att experimenten förlagts till gruvor under jordytan. Men även i vatten och nu i vinter för första gången också i Sydpolens is.

Blir myoner

Det är på grund av sin egenskap att säl-lan reagera med annan materia som neutrino är svår att spåra. En neutrino med hög energi reagerar dock lättare än en med låg och går därför lättare att detektera.

Neutriner kan också avslöja sin närvaro genom att bilda myoner när de ibland kolliderar med protoner och neutroner. Och det är här Amanda, Antarctic Muon And Neutrino Detector Array, kommer in i bilden.

Myoner går nära ljusets hastighet som är 300 000 kilometer i sekunden. Genom is behåller myonerna samma hastighet medan ljuset i detta medium tar längre tid på sig, motsvarande cirka 200 000 kilometer i sekunden. Därför ger myonerna upphov till ett blåviolettt sken där de far fram genom isen.

Ljusbang

– Det blir en ljusbang motsvarande den ljudbang som orsakas av överljudsplan av typ Concorde. Ljusbangen kallas Tjerenkovljus och kan registreras av våra detektorer, förklarar P O Hulth.

Han tillägger att Amanda-metoden öppnar vägen för en ny typ av astronomi eller rätare sagt astro-partikelfysik.

Projektet utförs i samarbete med bland annat det amerikanska Berkeleyuniversitet. Sverige svarar för en tredjedel av kostnaderna genom medel från Knut och Alice Wallenbergs stiftelse.

Försökte i Torne Träsk

Innan svenskarna kom i kontakt med sina amerikanska kolleger provade de att sänka detektorer i Torne träsk där vattnet är både djupt och rent. Men inte tillräckligt rent visade det sig. På andra håll i världen pågår liknande projekt med detektorer sänkta i vatten.

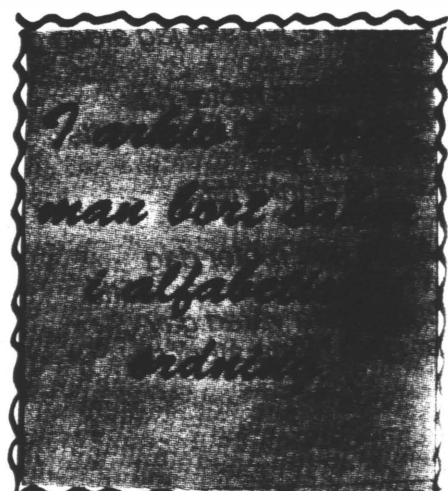
– I Ryssland finns detektorer på tusen meters djup i Bajkalsjön och utanför Hawaii går de ända ner till femtusen meter, berättar P O Hulth.

Själv tror han att det är enklare vid Sydpolen där man inte är beroende av djupgående u-båtar och där det, genom den stora Amundsen-Scottbasen, finns all infrastruktur en forskare behöver.

Den 4 januari började P O Hulth sin långa resa från Stockholm via Los Angeles och Nya Zeeland till den amerikanska huvudbasen McMurdo mitt i den arktiska vildmarken. Därifrån återstår tre timmars flygning till Amundsen-Scottbasen.

Första hålet på julaften

När planet landar möts han bland annat av Cecilia Hed-Malmström som, tillsammans med de andra svenskarna, varit på plats sedan november för att assistera vid borrhningarna.

**VISST FINNS
FLYGANDE TEFAT!**

**Den sensationella
UFO-bilden väckte
en våldsamt debatt:**

De försökte få ur mig 'san

● **Christer Sundström, 34, blev kallad bluffmakare och anklagades för att ha manipulerat bilden. Men han är varmt troende och skulle aldrig försöka lura sina medmänniskor. I dag erkänner man också: Bilden är äkta!**

TEXT: INGEMAR NORLÉN
FOTO: LENNARTH STRÖM, CHRISTER SUNDSTRÖM

Det är 20 år sedan det hände, men Christer Sundström, 34, glömmer det aldrig. Den 21 mars 1974 låg han hemma i sängen. Han hade fått en släng av vattkoppor och kunde inte gå till skolan. Han gick i nionde klass på Gröndalsskolan i Värnamo.

På förmiddagen var Christer ensam i huset på Almgatan. Klockan närmade sig elva. Det var inte så värst mycket att förströ sig med i pojkrummet, så han tittade ut genom fönstret.

Där var det lika trist. Himlen var gråmulen och i villaområdet var det helt händelselöst.

Men ovanför grannens villa kretsade något som fick honom att titta till litet extra.

— Först tyckte jag att det var en rovfågel, men så började föremålet rycka fram och tillbaka, berättar Christer. Det liksom hoppade i zick-zack. Då började jag titta ordentligt och insåg snabbt att det inte var en fågel. Det var i stället något slags farkost av svart metall.

Farkosten liknade den mest

typiska bilden av ett flygande tefat, det vill säga en skiva med en kupol ovanpå.

Sensationell bild

— Jag trodde först att jag såg i syne. Inte trodde jag att det fanns sådana saker i verkligheten. Visserligen hade jag hört kamrater i skolan prata om flygande tefat, men det hade jag tagit mest på skoj. Nej, jag tänkte nog inte så långt som att det här kunde vara något utomjordiskt.

Christer hade en kamera inom räckhåll. En pocketkamera av minsta formatet, en sådan med mycket litet filmformat. Kanske skulle det gå att ta en bild?

Just då han tänkte tanken försvann föremålet in bland molnen. Det hade visat sig ungefär en halv minut. Christer trodde att föremålet var försvunnet för

alltid, men det dröjde inte länge förrän det visade sig igen över grannvillan, men nu på mycket närmare håll. Det upprepade sina manövrer.

Christer tryckte av fem bilder. Han hann precis, för just efter sista knäppet försvann föremålet igen. Det for uppåt och blev mindre och mindre.

— Jag berättade inte för någon vad jag hade sett och fotograferat. För om det inte blev något av bilderna skulle ingen tro mig. Jag visste att jag skulle bli utskräddad om jag sade att jag hade sett ett flygande tefat.

Så småningom gick Christer till fotoaffären och lämnade in filmen för framkallning. När han efter en tid hämtade ut kuvertet med bilderna blev han litet förvånad. Fyra av de fem bilderna han tog på det flygande föremålet blev blanka. Men en

ingen' med hypnos!

av bilderna — den som Hemmets Journal publicerar här intill — blev knivskarp.

Blev utskrattad

— En tid höll jag bilden hemlig. Jag kände att ingen skulle förstå, men det är klart att det var spännande. Kunde det verkligen vara ett flygande tefat? Efter en liten tid visade jag bilden för pappa.

Först skrattade han åt den, men sedan blev han mycket intresserad och lät en fotograf i stan undersöka negativet. När fotografen inte hittade något konstigt på filmen gick pappa till lokaltidningen, som publicerade den.

— Det blev som jag hade befärat. Jag blev utskrattad. Jag blev verkligen till åtlöje i stan, berättar Christer Sundström.

— Folk började skälla på mig

och en del kallade mig för bildförfalskare — jag som inte hade en aning om hur man bar sig åt för att bluffa med bilder. Det gick så långt att jag ibland ångrade att jag inte höll bilden för mig själv.

För jag visste ju själv att jag inte skojade på något sätt.

Christer, som redan då hade en kristen livssyn och arbetade som ungdomsledare i kyrkan, kunde inte tänka sig att lura sina medmänniskor.

Han sökte i Bibeln efter en förklaring på sin upplevelse, men hittade ingen.

Nu utbröt en våldsam debatt om Christers foto. Flera UFO-forskare, bland andra föreningen Gicoff, beslöt sig för att avslöja bluffen. I dess tidning publicerades en artikel med rubriken "Det skulle bli 1974 års närobservation — men det gick

vi inte på". Även här kallades Christer bluffmakare.

Föreningens fotoanalytiker påstod att Christer hade klippt UFO:t ur en tidning. Sedan skulle han ha klistrat upp det på fönsterrutan och tagit bilden.

Försökte med hypnos

Nu var Christers tillvaro helt förändrad, litet skrämmande rentav. Det var inte roligt att bli beskyldd för att försöka luras.

Till Värnamo kom UFO-forskare för att på olika sätt få ur honom "sanningen". Ett par av dem plockade in honom i sin bil och försökte hypnotisera honom, men han var orubblig.

Föreningen UFO-Sveriges dåvarande ordförande Carl-Axel Jonzon var dock övertygad om att det verkligen var ett

Det var från det här fönstret vid Almgatan i Värnamo som Christer Sundström tog bilden av ett flygande tefat för 20 år sedan.

Christers bild av ett flygande tefat anses i dag vara äkta. Det finns inget på negativet som stöder uppfattningen att han manipulerat bilden på något sätt, säger man i föreningen UFO-Sverige.

rymdskepp som hade fastnat på negativet. Jonzon menade också att rymdskeppets besättning hade gjort de fyra filmruntorna blanka med hjälp av — tankeöverföring!

På UFO-Sveriges högkvarter i Norrköping framhåller man numera Christer Sundströms bild som den intressantaste i genren som tagits i Sverige.

— Han har inte haft någon anledning att bluffa. Den kristne unge killen uppträdde hela tiden trovärdigt. Det finns inte heller något på negativet som stöder uppfattningen att han manipulerat bilden på något sätt. Vi anser att bilden är äkta, säger Clas Svahn, ordförande i UFO-Sverige.

Svahn har nyligen intervjuat Christer Sundström ingående om hans upplevelse och fotografiet har analyserats även på senare tid.

I dag arbetar Christer Sundström som församlingsassistent hemma i Värnamo. Han bor i ett litet 20-talshus i det lilla samhället Sölje halvannan mil utanför staden.

Den kristna tron är själva grunden i hans liv och verksamhet. Att lura sina medmänniskor med allvarliga saker är helt otänkbart för honom.

Bilden som han tog den där märkliga marsdagen för 20 år sedan är fortfarande omstridd, men själv vet han att han bara höjde kameran och knäppte. I dag tänker han inte så mycket på bilden.

— Men det är klart, ibland undrar man ju över om det kan finnas liv på andra planeter. Det finns ju ett oräkneligt antal stjärnor och tusentals galaxer. Så varför inte?

— Jag tycker i alla fall att det är bäst att inte fundera för mycket på sådana frågor. Det finns saker som sysslar med sådant och det är litet otäckt, menar han.

— Finns svaret så får vi det säkert när tiden är inne, anser Christer. ■

Nästa vecka: UFO-arkivet avslöjar: 10 000 människor har sett flygande tefat!

UNDERSÖKNINGSGRUPPEN.

Även i år ser UFO gåtan ut att ge oss lite arbete på rapportsidan. Gruppen ska försöka att arbeta i ett allt hårdare UFO-klimat. Det dyker upp fler och fler personligheter som säger sig ha kontakt med dessa föremål, dom reser runt och berättar. Intresset är stort över hela landet, dom säljer böcker och bilder. Deras avsikter är inte undersökande som våra, dom har redan fakta. Vad står då vi "vanliga"? Vi är inte lika spännande naturligtvis, och vi tjänar inga stora pengar, men vi hankar oss fram ett år i taget i alla fall. Så nu får våra inkomna rapporter tala för sig själva

ORT: Mora, Färnäs.

TID: 31/12-93. Ca 21.00 . OBS.tid: 3-5 sek.

NAMN: Karin Grannas.

BERÄTTELSEN: Karin berättar med egna ord:

Jag och en kompis hade varit på Moraklockan i Färnäs och handlat. Vi kom sedan åkande mot STOP skylten och svänger ut på motörvägen. Vi sitter och pratar, har även radion på, efter cirka 200 meter säger vi till varandra, vad var detta, och vi tittar upp mot himlen. Vi ser en mycket ljusstark sak, ca 5 cm bred och en meter långt. Den kom farande i hög hastighet över himlen. Den försvann mycket snabbt. Ingen av oss vet varför vi tittade upp just då. Vi vet heller inte vart det tog vägen. Vädret var klart, vindstilla. Riktningen mot norr. Ljuset var konstant lysande.

Förklaring: Förmodat meteorit.

ORT: Ludvika

TID: 94 01 17 kl, 19.15. OBStid: ca 1-2 minuter.

NAMN: Sven Ryden.

BERÄTTELSEN: Sven berättar:

Måndagen den 17/1 vid klockan 19,15 var jag på min uteplats och rökte. Plötsligt hörde jag ett konstigt ljud (susande brummande). Det kom bakom grannens hus, där fick jag se blinkande röda ljus. Min första tanke var att ett flygplan kom in på låg höjd, men när det kom fram helt får jag se ett runt föremål med blinkande röda lampor runt hela farkosten. När det försvann ur min åsyn rusade jag över på andra sidan av mitt hus och hann se hur föremålet försvann över Högberget.

Föremålet hade skarpa konturer, och syntes ha en fast kropp. Det kom från SO och gick mot NV. Hastigheten var låg. Vädret var klart, vindstilla, kallt. Sven har aldrig trott på UFO "Flygande Tefat". Men vad ska han nu tro.

UPPFÖLJNING: Vi fick denna rapport via en granne till Sven. Han berättade dagen efter händelsen om detta fenomen. Han var då smått chockad. Ufo fanns ju inte.

Området där vittnet bor skall fotograferas. Helst skall det sedan inritas av vittnet självt på fotot.

ORT:Grängesberg

TID:1994 0123. kl 21,45 OBStid:5 minuter.

NAMN: Lars-gunnar Hammar.

BERÄTTELSE:

Lars-Gunnar iakttog ett föremål från sin bostad. Han stod framför rumsfönstret och tittade ut upp mot Gudmundberget. Han såg ett föremål i södra änden av berget på ett kalhygge, det stod helt stilla. 3 st lampor var tända, röd, grön och vit. Sedan började föremålet att röra sig sakta mot norr in i skogen på berget, till slut skymde skogen hela sikten. Vädret var klart med blåst. Det sågs i väster och gjorde sedan en kursändring mot norr.

Här kommer en äldre rapport som verkar underlig.

ORT:Smedjebacken

Vi låter vittnet en äldre man vara anonym. Han berättade att detta hände någon gång 1940 på hösten mellan 22.00-22,30. OBS-tiden 5-10 sek.

Mannen hörde på ett radioprogram om UFO, en dam från Söderbärke hade sett ett lysande klot, då kom mannen ihåg denna händelse. Han ringde och frågade om vi var intresserade. Det hela var då när "spökflygarna" härjade i Norrland. Han berättar att det var en sen höstkväll, han hade varit på bio, och var på väg hem. Det var lite månsken denna kväll, inte skarpt men ändå. Han kom fram till ett gärde ca 1,5 km långt. Simensbodalen, då fick han se ett lysande gult klot, stort som en fullmåne, den kom farande alldeles ljudlöst ovanför trädtopparna. Det kom från Ludvika hållet och gick över sjön Leran mot Smedjebacken. Han hade aldrig sett något liknande i hela sitt liv varken förr eller senare. Det var ju under denna tid mycket skrivelser om "spökflygare" på 40-talet. Så vad kan finnas ute i rymden, avslutar mannen.

AVSLUTNINGSVIS: Så tycks det inkomma flera intressanta fall i Sverige, vi fick ett brev från Värmland, inte vårt område, men vi kan dra den kort.

Ett äkta par såg först ett stort flygplan på hög höjd, när det försvann ur siktet dyker ett cigarrformat föremål upp. Han undrade naturligtvis över detta. Clas Svahn undersökte med sina kontakter och inget ovanligt skall ha varit i luftrummet. Här är ett mycket bra fall på gång, hoppas att vi kan återkomma vid nästa nr. om det framkommit mera i saken.

Tim är säker på att myndigheterna
vet mer än de vill erkänna

De vågar inte tala om att vi besöks av utomjordingar

LONDON, ENGLAND. — En massa människor har kommit med en massa lögner, men jag tror att myndigheterna måste släppa fram riktig information inom en nära framtid.

Informationen som Tim Good väntar på är erkännandet att utomjordingar har landat på vår planet och att de påverkar världens framtid.

Tim är yrkesmusiker — han spelar violin — och har aldrig själv mött någon varelse från världsrymden. Han erkänner också att flertalet UFO-observationer ("flygande tefat") har naturliga förklaringar. Men han har studerat UFO i nära 40 år och konstaterat att antalet oförklarliga fenomen har ökat över hela världen. Och han är övertygad om att interplanetariska kontakter har etablerats.

Tim har skrivit ett par böcker där han lägger fram sina noga underbyggda teorier. Han anser sig ha bevis för att USA:s regering gömmer kraschade rymdfarkoster och nedfrusna kroppar av utomjordingar. Hans resonemang är så övertygande att den brittiske amiralen lord Hill-Norton offentligt har uppmanat USA att förneka uppgifterna.

Sergeant Melvin E Brown i amerikanska armén fick 1947 i uppdrag att bevaka en hangar nära Magdalena i New Mexico. Där inne stod en kylbil och när han lyfte på en presenning såg han två döda utomjordingar nedpackade i is.

— De såg ut som människor men de var inte människor, berättade han efteråt. De hade runda huvuden och var hårlösa. Ögonen var små och satt långt isär, huvudet var större i proportion till kroppen än hos oss människor. Kläderna var i ett enda stycke och grå. Jag såg varken blytlås, bälten eller knappar.

Browns häpnadsväckande uppgift bekräftades 1989 av styvdottern till en av dem som

Tim Good har studerat UFO-fenomen i många år och har ett nät av agenter världen över.

hämtade kropparna från platsen för kraschen. Hennes framlidne styvfar hade berättat om fyra utomjordingar, två döda, en svårt skadad och en som överlevt störtningen oskadd.

Tankeläsning

Samma varelser sågs också av den då femårige Gerald Anderson, som senare blev polischef. Han var ute på fotvandring i det ödsliga området med sin familj. Under hypnos skildrade Anderson som vuxen sin närkontakt av tredje graden:

— Vi rundade en kulle och rakt framför oss, i en skrevna, fanns

en rund silverfarkost. På marken intill låg tre kroppar, omkring 1,20 meter långa och med oproportionerligt stora huvuden och mandelformade ögon. Två av dem låg orörliga, den tredje andades med besvär. En fjärde varelse satt strax intill. Han verkade rädd, som om vi hotade honom på något sätt.

Föräldrarna försökte prata med varelsen men fick ingen kontakt. Men när den lille gossen närmade sig tittade varelsen honom rakt i ansiktet.

— Det kändes som om han var innanför mitt huvud, som om han tänkte mina tankar. Och jag kände hur rädd han var, deprimerad, ensam. Jag återupplevde kraschen och visste hur skräckfyllt det hade varit...

Sedan anlände en armépatrull. Familjen Anderson belades med tystnadsplikt och kördes iväg från området.

Släkt med oss?

Tim Good säger att det finns dussintals liknande väldokumenterade händelser som myndigheterna vägrar att kommentera offentligt. En säkerhetsvakt vid den amerikanska flygbasen i Woodbridge i England upptäckte tex tre radioaktiva runda märken på marken. Det såg ut som om något landat där. Britiska försvaret förnekade alltsammans. 1983 lyckades Tim i USA få fram en akt som visade att amerikanerna avfärdat det hela som väderballonger.

— Den absoluta majoriteten av UFO:n är mycket riktigt flygplan, strålkastare, väderballonger eller satelliter, säger Tim. I andra fall, framför allt i Nevada och Arizona, rör det sig om nattliga flygtester, projekt som är så hemliga att de inte förekommer i den amerikanska försvarsbudgeten. Allt som rapporteras kring sådana prov dementeras. Men en del UFO-observationer är absolut oförklarliga händelser som rapporterats av

pålitliga vittnen — däribland både civila och militära flygplanspiloter.

Tim Good sammanställer en årlig UFO-rapport där han och hans hundratals agenter över hela världen rapporterar observationer som gjorts. Han tvivlar inte på att många av dem har utomjordiskt upphov. Det verkar som om Puerto Rico är speciellt livaktigt och Tim misstänker att utomjordingarna kan ha en jordbas där.

— Jag har ingen aning om varför de kommer, säger han. Av rapporterna får man intrycket att en del av dem är "turister" medan andra är tydligt intresserade av vad som pågår här på jorden. Möjligen är de genetiskt besläktade med oss och vill studera vår utveckling.

Men de är inte ofelbara. Rymdfarkoster har störtat och dess besättningar har omkommit — eller infångats. Tim har dussintals beskrivningar av ingrepp som gjorts på boskap utan blodspillan och människor som tillfälligt kidnappats, tydligen i forskningssyfte.

Mest chockerande av allt är Tim Goods påstående att regeringarna i USA, Storbritannien, Ryssland och Australien har en överenskommelse om att hålla tyst i ärendet. Allmänheten ska "smörjas" med ett lätt informationsflöde — och desinformation! — som en förberedelse för nyheten att kontakt har upprättats med utomjordiska livsformer.

— Det skulle naturligtvis bli en väldig uppståndelse, säger Tim. Inte minst därför att det finns skäl att tro att vissa av våra stora religiösa ledare hade utomjordiskt ursprung. Men jag anser att vi har rätt till sanningen. Inte hela kanske, jag förstår att det kan vara både politiskt och militärt genant för myndigheterna. Ingen regering vill väl erkänna att landets luftrum regelbundet invaderas av UFO:n. ■

Rymden anropade Grängesberg

GRÄNGESBERG.

Mitt under föreläsning ringde det på telefonen. Det var utomjordingarna som ville prata med föreläsaren, "Channie" Centara från Vallentuna.

De drygt 45 personerna som på lördagen kommit till Grängesbergs Folkets hus och föreningen Kosmos möte om UFO, visste nog inte vad de skulle tro.

Ämnet UFO och utomjordiska kontakter har en dragningskraft på många, och B-salen var nästan fullsatt.

Det är svårt att urskilja vilka som sitter på stolarna eftersom lamporna i lokalen är släckta och rullgardinerna nerdragna.

"Channie" Centara har tänt två ljus på bordet framför sig och i det sparsamma ljuset börjar hon berätta en märklig historia.

– Jag var fem år gammal när jag för första gången träffade utomjordingar. Det var en äldre kamrat som tog mig med till en landning. Ur rymdfarkosten klev en man och en kvinna. Kvinnan kom fram till mig. Hon var vacker och snäll. Hon frågade om hon fick krama mig. Kvinnan blev sedan min lärare tills jag var 14 år.

Det är tyst i salen. Koncentrationen på det "Channie" berättar kan nästan kännas i luften. Vad ska man tro? Ljuger hon eller kan det verkligen vara sant.

– Folk i allmänhet tror inte på det här, men eftersom ni är här kanske ni är öppna för att det är verkligt. Ni får tro vad ni vill. För mig är det en verklighet. Det är inget märkvärdig. Jag har bara kompisar som kommer längre bort än vad man är van vid, säger "Channie".

Det ringer

Den andra utomjordiska läraren som "Channie" fick var en man som undervisade henne i fyra år.

Hon berättar även att de senaste 16 åren har hon jobbat för och med utomjordingarna.

Rätt som det är ringer det på hennes mobiltelefon.

– Det kanske är utomjordingarna, säger "Channie" lugnt. Åhörarna skrattar.

Kunskap. "Channie" berättar på UFO föreläsningen att utomjordingarna lärt henne speciella saker som teknik, healing, hur färger och stenar påverkar oss, utomjordingarnas kultur och hur de lever.

FOTO: GUNNE RAMBERG

"Channie" besvarar skattet med att de faktiskt brukar ta kontakt med henne via telefonen. Hon svarar och säger att hon har en föreläsning men att hon hör av sig.

– Det var en utomjording, säger hon och fortsätter sin berättelse.

Några av åhörarna skruvar på sig och tittar på varandra.

Under sin utbildning har "Channie" fått lära sig utomjordingarnas teknik som är betydligt mer avancerad än den vi har här på jorden. Som exempel berättar hon att man kan bygga ett energiverk för cirka 680000 kronor. Detta verk kan försörja halva Svergie med

energi i 40 år. Tekniken bygger på kristaller och materiats form. Hon talar om den "perfekta formen".

Utomjordingarna

Det finns en plan som utomjordingarna gjort för att skapa en kontakt, kommunikation, med jorden. Det var meningen att den skulle träda i kraft i morgon (1/3 1994) men den är försenad. Utomjordingarna vill nämligen lära oss sin teknologi och hjälpa människor med problem som till exempel miljöförstöringen.

"Channie" har i sitt arbete för utomjordingarna sökt upp vissa människor som blivit utvalda av utomjordingarna. Sedan har hon skapat kontakter mellan dem.

– Det finns en mängd folk som har kontakter men de håller det hemligt. Varför är man så försiktig. Jo, många människor skulle bli skräckslagna om de fick veta att utomjordingar är verkliga. Från den första maj förra året till sista februari i år har energin från rymden som träffar människorna varit speciell. Man kan säga att människan förfinats, förklarar "Channie".

Detta är ett led i planen och inom en snar framtid kommer det att ske förändringar och folk på ofentliga positioner som till exempel kändisar och statsmän kommer att berätta om sina kontakter med utomjordingarna.

– Vi kommer gå in i en kaotisk tid eftersom många har intresse av att bevara det gamla systemet. Kommer det billig energi så är det ett problem för de som säljer olja. Men det monetära samhället, penningssamhället, kommer att avvecklas. Vi kommer att omvärdera allt, konstaterar "Channie".

ANITA CARLSSON
0240-88205

Märkligt föredrag

Det är svårt att fatta hur vissa människor tycks tjäna sitt levebröd på att underskatta andra människor. Ett något märkligare sätt att fantisera än det som förekom på Folkets Hus i Grängesberg i lördags får man leta efter. Det gäller mötet om UFO och utomjordingar.

Den profet som kallats in för att förmedla sina upplevelser, och som också fick ett telefonsamtal från en utomjording under mötet, tjänar pengar på fantasier.

Att påstå sig ha varit på andra planeter och träffat andra varelser flera gånger, och inte ha med sig ett enda bevis därpå, är ingenting annat än ren lögn.

Jag kan förstå att människor tycker att det vore bra om andra varelser skulle hjälpa oss jordbor med att lösa krigsproblem och miljöbekymmer. Men på det sätt som föreläsaren framställde det hela i lördags är det ingenting annat än moderna tiders spökhistorier.

Skaffa fram bevis på det som sägs och res sedan land och rike runt och visa dessa bevis, och tjäna gärna pengar på detta. Men sluta att lura av folk pengar genom att sitta och fantisera.

Arg Grängesbergare.

Visst finns UFO

Visst finns UFO:s. Jag har själv sett dom. Varför skulle jorden vara den enda planet som de finns liv på, när det finns så många planeter i Universum.

De som finns på andra planeter är mycket intelligentare, som ni förstår. Hönshjärnarna här på jorden ligger lågt i jämförelse med rymdmänniskorna. Det är bara dumma människor som skrattar åt UFO och det övernaturliga.

Som sagt, det finns mycket mellan himmel och jord som inte förstår.

Jeasmine Lidfor
Ludvik

PRÄSTEN SOM TROR PÅ UFON

Av **ANNIKA RYDMAN**
Prästen Ma Oftedal, 39, har ofta möten med det okända.

Hon har både sett och känt ufon.

– De tar kontakt för att hjälpa oss, säger hon till *Expressen*.

Vad ska man egentligen tro på? Är vi ensamma i universum eller finns det andra existenser?

Stockholmsprästen Ma Oftedal är säker:

– Det har hänt mig tillräckligt många gånger så jag kan inte avfärda det som drömmar.

Har sett ufon

Ma Oftedal har sett ufon på riktigt. Tillsammans med två vänner såg hon en sommarkväll en elipsformad, lysande sak på himlen.

– Det var inte likt något annat som jag sett, berättar Ma. Vi såg alla tre hur föremålet kom närmare oss.

– Jag sprang efter min kamera, men då försvann det bort.

För ett par år sedan var hon med om en stark upplevelse när hon tröttnat och

sliten kom körande på en motorväg.

– Jag kände att jag skulle titta ut till vänster. Där var en rullstensås som bara ropade på mig.

På den smala vägen upp på åsen stod en hjort. Den följde Ma tills hon såg en skylt där det stod forntig.

– När jag klev ur bilen på toppen såg jag en trojansk minoisk labyrint. Jag kände en jättestark kontakt och att jag skulle ställa mig i mitten av labyrinten.

– Jag fick en fantastisk kommunikation med något. Det kan ha varit vad som helst, Gud eller någonting.

Ma fick veta att allt var okej och att en tid av vila låg framför henne. Innan hon lämnade platsen skulle hon ta med sig någonting.

Det var ganska mörkt ute men i gläntkanten lyste några solstrålar på tre stenar, två var varma och en kall. Hon tog med sig den kalla.

– Jag har köpt böcker om stjärntecken och vad jag har kunnat se så visar ådrorna i stenen Orions bälte.

Ma är medveten om att det hon berättar kan låta helkneipigt i många öron.

Och visst möter hon folk som höjer på ögonbrynen åt henne.

– Inom kyrkan har jag fått höra att det avviker från den rätta läran, berättar hon.

Kan inte förneka

Men hon har också mött positiv nyfikenhet, som bland människorna på hennes nya jobb i Nacka församling.

– Det finns faktiskt ställen i Bibeln som talar om besökare, Uppenbarelseboken och Hesekiel, till exempel. Så det här är inte alls antikrist utan tvärt om!

Ma Oftedal pratar enkelt och okomplicerat om sina möten med det okända.

Hon säger att det man varit med om i sitt djup, det kan man helt enkelt inte förneka.

– Jag har hållit tillbaka det här för jag har tyckt att livet varit tillräckligt komplicerat som det är. Men nu börjar jag öppna mig mer för det.

K-G Bergströms hopklippta variant i Rapport blev en torftig nödlösning och ett hackigt nummer.

Ekdahl förde ett vänligt samtal med ministern, så det var ingen upphetsande upplevelse. Frågorna var väl förberedda, liksom svaren.

Dokumentären om ufo och den påföljande studiodebatten gav naturligtvis inget svar på den enda egentliga frågan:

– Finns dom?

Mest var det pensionerade amerikanska befäl, som pratade om mystiska flygande tefat och utomjordingar som kraschat i någon öken någonstans. Varför är gubbarna alltid pensionerade? tänkte jag.

Jan Scherman hade samlat ett yngre gäng svenskar i studion efteråt och alla hade sina skäl varför de intresserade sig för ufo-debatten.

Men när även Ufo-Sverige-representanten **Claes Svahn** bajsade snacket om förekomsten av de flygande tefaten försvann nerven i debatten.

Det här var kvällen när det kända slog det okända.

Ufon finns, det är prästen Ma Oftedal från Stockholm säker på. Hon har både sett och känt närvaron av dem flera gånger. Ufona vill oss väl, och de är inte antikrist, säger Ma Oftedal bestämt.

Foto: CHRISTINA ANDERSSON

Håll ögonen öppna...
man vet aldrig vad som
dyker upp...

STONEHENGES GÅTA.

Man har hittills antagit att byggnader av Stonehenge - en väldig cirkel av jättelika stenblock på Salisburyslätten i det engelska grevskapet Wiltshire - påbörjades omkring 1900 f.Kr., ca 700 år efter det den stora pyramiden byggdes.

Ända till helt nyligen trodde man allmänt att Stonehenge hade byggts av druiderna som en helgedom för soldyrkan och människoffer. Men med helt nya arkeologiska dateringsmetoder har man kommit fram till att det märkliga byggnadsverket är mer än 1.000 år äldre än druiderna och byggdes i tre etapper under en tidsperiod av nära 1.000 år.

Det dike och den inre vall som omger byggnadskomplexet tros vara äldst och byggt av människor som kom till England under den yngre stenåldern, omkring år 1400 f.Kr.

Det anses att det var ett folk tillhörande den högt utvecklade så kallade klockbägarkulturen, på gränsen mellan stenålder och bronsålder, som har rest den yttre kretsen av 60 mäktiga monoliter om vardera ca fyra ton. Av allt att döma har dessa stensjättar med hjälp av rullar transporterats ända från Prescellybergen i Sydwalet. Den inre kretsen av triliter - stående, parvis genom överliggare förenade sandstensblock - restes ett par århundraden senare av ett bronsåldersfolk.

Därnäst uppfördes den yttre kretsen av upprättstående stenblock med överliggare. Det arbetet anses ha varit avslutat omkring år 1400 f.Kr.

År 1963 förklarade den amerikanske astronomen Gerald Hawkins att han äntligen hade löst Stonehenges mysterier och att monumentet kunde beskrivas som ett slags förhistorisk dator, vars funktion var att utföra invecklade beräkningar om bl.a. solens uppgångs- och nedgångstider, månens rörelser och tiden för både sol- och månförmörkelser.

Hawkins matade in data om monumentets uppbyggnad och orientering och fann att anmärkningsvärt många av dessa data hade samband med solens och månens positioner.

Hans teori var att präster eller astrologer genom att flytta omkring markeringsstenar i en yttre krets av hål fick fram data för att beräkna bästa tiden för sådd eller för att förutsäga väderleken.

År 1845 byggdes på Irland världens då största teleskop av en amatörastronom, tredje earlen av Rosse. Det hade en metallspegel 180 centimeter i diameter och var monterat mellan två sten murar. Det var tack vare detta teleskop som människan kom underfund med att det finns andra stjärnsystem utanför Vintergatan, ty lord Rosse upptäckte långt ute i rymden något som liknade det slags fyrverkeripjäser som kallas "eldhjul".

Det finns alltså inga teleskop som är tillräckligt starka för att ge oss en detaljerad bild av dessa spiralnebulosor. Inte ens femmetersteleskopet vid Mount Palomar i Amerika klarar den uppgiften.

Det största spegelteleskopet av alla finns på berget Semirodriki i ryska Kaukasien. Det har en spegel med sex meters diameter, och dess ljusstyrka är 50 procent större än Mount palomar-teleskopet. Det väger 800 ton och är exakt på några miljondels meter när.

Världens största radioteleskop finns i Bonn och tillhör Max Planck-institutet för radioastronomi. Dess antenn mäter hela 100 meter i diameter. Radioteleskopets antenner reflekterar radiovågor från rymden mot en mottagare i brännpunkten i antennens centrum.

Källa: DET BÄSTA. Otroligt men sant.

Okänt föremål

En morgon i början av juni detta år, satt jag vid köksbordet, och tittade ut på äppelträdet som blommade så fint. Plötsligt fick jag se på himlen ett föremål som påminde om en zeppelinare. Både min sambo och jag rusade ut och fick se föremålet "stå" på en höjd av uppskattningsvis 500 meter.

Det var alldeles tyst, inte ett ljud hördes. Rätt som det var verkade det störta för det vände fören nedåt, men så rätade det upp sig och ett motorljud hördes varpå det började röra sig, rätt mot solen vilken då stod ganska högt. Sedan försvann det då vi hade solljuset rätt mot oss.

Vi har frågat grannar och alla vi träffat om de sett något, men ingen visste något om det vi sett. Vi såg efter i ortstidningarna men inte heller där fanns en rad om det.

Händelsen inträffade i

Farkost på himlen

I Kvällsstunden nr 30 läste jag om en "Märklig upplevelse". För omkring 20 år sedan såg jag en söndagseftermiddagen likadan farkost på himlen. Den hade kurs åt öster, metallen blänkte men inga vingar syntes. Vi kom färdandes i bil, jag körde och ropade till min man som satt bredvid "En zeppelinare". Vi kunde ganska länge iaktta föremålet, det var ljudlöst och färdades mycket högt upp men syntes ändå tydligt. Platsen där detta inträffade var Småländska Höglandet.

Själv spanade jag en tid framåt i tidningen om detta "nya" luftskepps tillkomst.

Roligt att någon mer än jag sett detsamma.

Vad såg vi?

KV 43 24/10-90

KV Fredagen den 23 nov -90

Sörmland c:a 2 mil väster om Nyköping och hade fallit i glömska tills jag såg artikeln i Kvällsstunden, och då beslöt jag mig för att skriva då det kanske finns fler som sett detsamma?

Kanske ett UFO

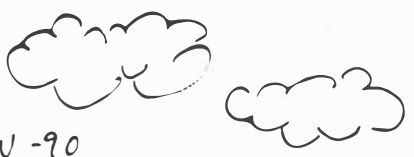
Svar till: "Vad såg jag?"

För någon tid sedan hade Kvällsstunden inne en insändare under ovanstående signatur. Du berättade att Du såg en farkost flyga över himlen. Den såg ut som en cigarr och saknade vingar och roder. Den var helt slät. Färgen liknade matt aluminium. Det fanns inga tecken på att den var motordriven. Du skriver bl.a. att vad jag vet finns det inga farkoster som denna i något land.

Då jag sedan 40-talet sysslat med UFO-frågan tror jag mig kunna besvara Din fråga om vad Du såg. Det var utan tvivel ett s.k. moderskepp till de små s.k. flygande tefaten som ses ganska ofta. Dessa moderskepp är oftast oerhört stora flera hundra meter långa. För det mesta ligger de uppe i stratosfären varifrån de sänder ut de mindre föremålen.

Den 3 okt. sågs ett liknande föremål över alvaret på Öland. Vittnen ansåg att objektet var 300 meter långt. Det sände då ut ett flertal mindre föremål. Då UFO:t var stillastående kunde det ses under ganska lång tid.

Gunnar Schelin
Borgholm

HIMLA
BRA
TIDNING!!

Vad såg jag

Jag vill med anledning av insändaren med ovanstående rubrik i nr 36 av Kvällsstunden berätta vad jag såg en vacker försommarekväll 1963.

Jag gick ut i trädgården och satte mig på en stol med ryggen vänd mot sydväst och tittade mot nordost när jag upptäckte en stjärna som kom från det hållet. Genast tänkte jag att det var konstigt att se en stjärna eftersom det fortfarande var fullt dagsljus. Denna stjärna delade sig till två stycken ljus. När de kom närmare där jag satt framträdde en cirkelrund kropp mellan ljusen, vilka utgjorde två glödande kupoler. De var liksom triangelformade och den ena kupolen pekade mot himlen och den andra mot jorden.

Den cirkelrunda kroppen hade enligt min uppfattning en mantel av stål och den bakre delen av farkosten hade något mörkare färg. Den gick totalt ljudlöst fram och hade ingenting som på något vis kunde jämföras med våra flygplan. Farkosten hade rak kurs mot månens yta och blev så småningom mindre och mindre.

Klockan var 21.15 när jag gick ut i trädgården och den var 21.45 när det egendomliga föremålet försvann som en liten prick mot månen.

Kan också nämna att en student i Lund gjorde sin studentskrivning om denna händelse.

Karl Larsson

VÅREN ÄR HÄR!

TRE VISE MÄN OCH EN STJÄRNA.

Horoskopet som förändrade världen.

Betlehemsstjärnan, som enligt Nya testamentet förde de tre vise männen till Jesu födelseplats, har i århundraden varit ett problem för vetenskapsmännen. Vad kunde det ha varit för någon företeelse som enligt Matteus visade sig i öster och rörde sig framför de vise männen, tills den stannade över det ställe där barnet var?

En populär teori är att Halleys komet, som var synlig i Det heliga landet vid tiden för Jesu födelse, skulle kunna ha uppfattats som ett omen av de vise männen. Men det finns flera tungt vägande skäl som talar om detta.

Man vet nu att kometen visade sig i Främre Orienten år 11 f.Kr. Den var som tydligast vid 31,5 grader nordlig himlalatitud, precis ovanför Betlehem.

RAPPORT TILL HERODES

Den borde ha lyst över staden och varit synlig för alla. Men varför var då Herodes, enligt Matteus, tvungen att fråga var barnet fanns?

Matteus berättar att de vise männen kom från öster, där de sett stjärnan. De sökte upp Herodes, som bad dem att leta reda på barnet och: "När de hade hört konungens ord, foro de åstad; och se, stjärnan som de hade sett i östern gick framför dem, till dess att den kom över det ställe där barnet var."

Det är självklart att varken Halleys eller någon annan komet kan ha betett sig på detta sätt - nämligen rört sig framåt och så stannat över en punkt.

Jesus antas i varje fall vara född vid tiden för den romerska skattskrivningen, som enligt de flesta historiker lär ha ägt rum år 4 f.Kr. Det finns inga källor som talar om att någon komet skulle ha varit synlig detta år.

En annan teori om Betlehemsstjärnan är att den kan ha varit en supernova, dvs. en plötsligt exploderande stjärna. En sådan kan vara synlig i månader och vara så ljusstark att den kan urskiljas mitt på ljusa dagen. Men det finns inga vittnesmål om att något sådant fenomen iakttagits vid tiden för Jesu födelse.

Hade ett dylikt himmelskt skådespel ägt rum, borde det ha noterats av samtida krönikörer. Det skulle säkerligen ha beskådats av en mängd andra personer - även Herodes - och både romarna och kineserna skulle ha skrivit om det.

Kanske en eller flera meteoror som snabbt passerade över himlavalvet? Mycket osannolikt, eftersom meteoror bara är synliga några få sekunder och inte heller kan stanna eller ens tyckas göra det.

En mer trolig teori har fått stor spridning, i synnerhet bland teologerna. Enligt den var de vise männen astrologer, som räknat ut att en stjärna skulle stiga upp i öster och förebåda födelsen av en Messias.

Dödahavsrullarna - en samling gamla skrifter, tillhörande en föga känd religiös sekt och påträffade i en grotta vid Döda havets nordvästra hörn 1947 - stöder i någon mån denna teori. Bland rullarna finns några fragment med Djurkretsens tecken och en annan text som handlar om stjärnornas och planeternas inflytande på de människor som fötts under Djurkretsens olika segment.

Rullarna innehåller också hänvisningar till en "rättfärdighetslärare" och "ljusfurste", som en del lärde har identifierat med både Johannes döparen och Jesus.

Det kan därför anses vara troligt att samtida astrologer studerade himlen omsorgsfullt och försökte komma fram till den planetkonstellation som förebådade en Messias födelse.

KARDENALENS TEORI

Den nyligen avlidne jesuitiske lärde kardinal Danielou godtog teorin om att stjärnan ingick som en del i ett Messiashoroskop.

Danielou ansåg att de vise männens yttrande: "Vi hava nämligen sett hans stjärna i östern", syftade på en stjärna i uppstigande - den viktigaste faktorn då man skall ställa ett horoskop.

Kardenalen skrev: "I de judiska kretsar på den tiden där man sysslade med astrologi och hoppades på den väntade Messias spekulerade man mycket om under vilken stjärna han skulle födas. Härav framgår klart att så snart en stjärnkonstellation verkligen inträffade som förespåtts i ett av de redan ställda horoskopen, så trodde de initierade att Messias var född och började leta efter hans födelseplats". Kanske var det detta som de vise männen, eller astrologerna, gjorde när de uppsökte Herodes.

UFO – sanning eller påhitt?

LUDVIKA.

Tänk om de lurar oss?

UFO-fenomenet är alltid intressanta. Finns dessa fenomen överhuvudtaget? Om de finns så kan det kanske vara så att de skiljtar med oss stackars människor.

När det gäller UFO är alla alternativ både möjliga och omöjliga.

Clas Svahn, ordförande i UFO Sverige, berättade på torsdagskvällen om olika fenomen i Sverige och utomlands.

Han talade både om äkta fenomen och sådana som kan avfärdas som bluff.

– I Sverige har vi ungefär 15 fall varje år som är intressanta, som är äkta vara.

I år har UFO Sverige hittills fått in 250 rapporter. Förra året fick föreningen in 150 rapporter. Allt arkiveras och kontrolleras. Och som sagt det mesta kan avfärdas. De allra flesta UFO-fenomenen har naturliga förklaringar. Flygplan, norrsken, väderballonger, strålkastare och liknande uppfattas ibland som främmande farkoster.

En försvinnande liten del är sådant som kan avfärdas som bluff. Men visst händer det att någon vill skoja med UFO-folket.

Falska bilder

Dessutom förekommer ett antal falska bilder. Bilder som oftast manipulerats.

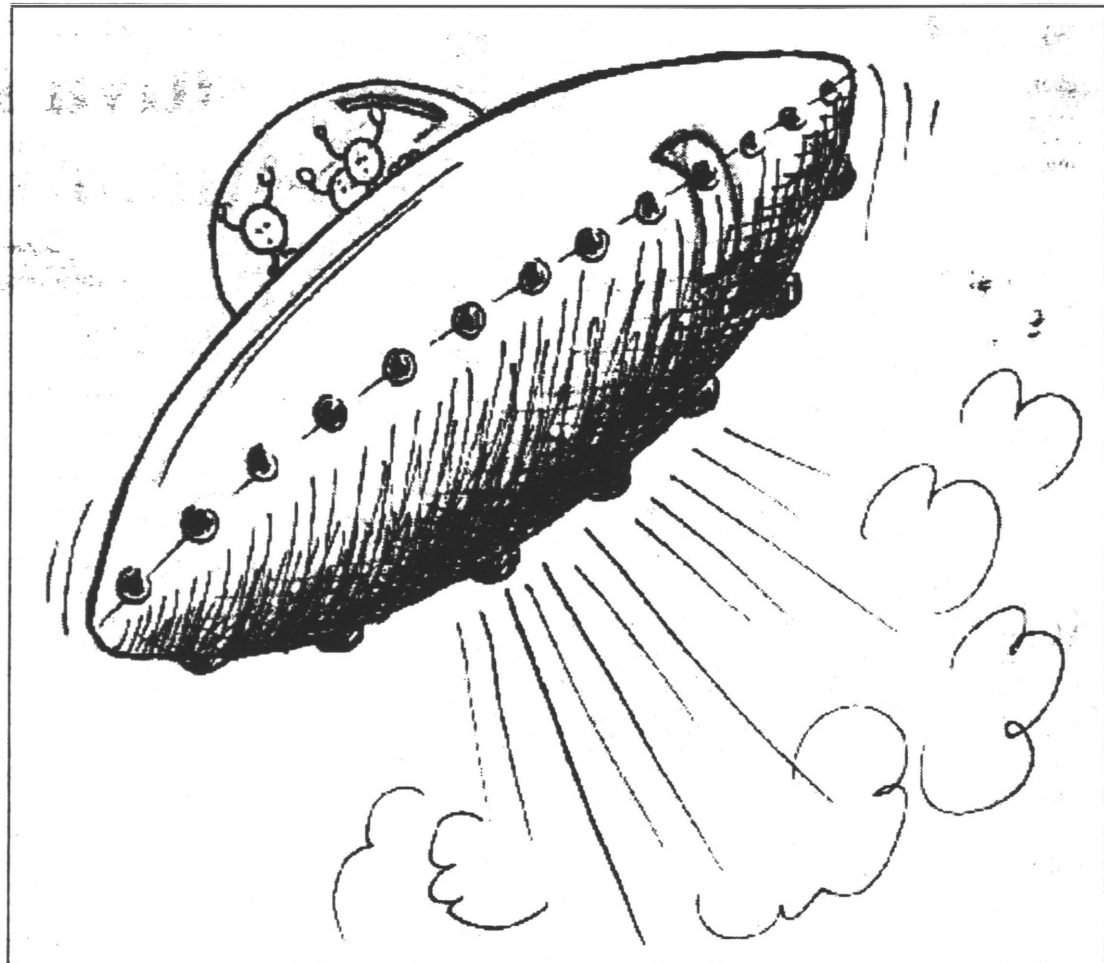
Svahn menade att man inte ska avfärda människor som påstår att de sett rymdvarelser eller farkoster. Förklaringen kan finnas på ett psykologiskt plan.

– Det kan i och för sig vara utomjordiska fenomen, men jag tror inte det är bästa förklaringen. Det kan handla om parapsykologi, konstaterade Svahn.

Några entydiga svar fick inte de som kommit för att lyssna på Svahn. Han var öppen för alla förklaringar.

Han berättade vidare om det först kända UFO-fenomenet 1896 i Västra och mellersta USA. Ett flertal personer såg något som de liknade vid luftskepp. Flygplan fanns inte då. De enda farkoster som fanns och som det gick att flyga med var luftskepp.

Farkosterna dök upp nattetid. Luftskeppen var det knappast någon som ville fara omkring med då

Rapporter om tefatsliknande farkoster med levande varelser ombord har kommit in till UFO-föreningen bland annat från Västerbergslagen.

TECKNING: ULLA LÖNNAR

det var mörkt.

– Luftskeppen var bara ett fåtal och ingen vettig människa flög dessa på natten. Men folk var rädda eftersom de inte visste vad som rörde sig däruppe.

Något lösning på denna gåta finns inte. Någoting var det i alla fall som rörde sig på himlen på nätterna.

Med jämna mellanrum har liknande fenomen rapporterats, inte minst i Sverige. Samstämmiga vittnesuppgifter har funnits om spöflygare och liknande. Försvaret har alltid förnekat att de varit inblandade i form av flygplan.

Däremot förfogar försvaret över ett antal rapporter som de hemligstämplat. Svahn har på olika sätt kommit över material. Men materialet har varit av harmlös art. Ljusken och liknande.

Försvarets forskningsanstalt har en man avdelad för insamling av UFO-material, men han har egentligen varken tid eller resurser att arbeta med detta. Så det faller sig na-

turligt att det är UFO-föreningen som står för nästan allt material som rör UFO.

Jagar u-båtar

Även försvaret har gubbar som sysslar med UFO. Dessa gubbar är desamma som jagar u-båtar.

– U-båtar tas på allvar, men det gör inte UFO-rapporterna. Och vi är så konstiga som man tycks tro, hävdade Svahn som menade att spekulationerna är betydligt vilddare när det gäller u-båtar och Palmemordet än då det gäller UFO.

Det som driver Svahn är nyfikenhet. Han började intressera sig för ämnet 1974. Innan var han aktiv som amatörastrolog. Han har också naturvetenskaplig bakgrund.

– Man ska nog veta något om annat också, hävdar Svahn som vill förhålla sig skeptisk till ämnet samtidigt som han menar att man inte kan avfärda allt.

Ante Jonsson i Småland till exempel slogs med utomjordingar för något år sedan. Vissa omstän-

digheter talar för att det ligger något i Antes berättelse.

Fenomenet UFO kanske handlar mer om filosofi än om vad som verkligen inträffat. Även om Svahn hävdar att alla rapporter granskas ordentligt. Platserna synas och granskas med lupp. Inte minst de cirkelfenomen som förekommit i riklig mängd de senaste åren. De flesta cirkellarna hade skapats av människor.

– Kan det vara så att någon makt där ute i rymden driver med oss, undrade Svahn med ett leende.

KJELL HAMMARSTRÖM
0240-88213

Fotnot.

UFO står för oidentifierade flygande föremål. Föreningen UFO Sverige har ett arkiv i Norrköping och rapporteringscentral i Uppsala. Ett flertal lokalavdelningar finns också. Bland annat i Västerbergslagen.

En flygare ute på övningsuppdrag i lufterummet ovan Malingsbo jagade sommaren 1946 ett cigarformat föremål. "Cigarren" flög dock ifrån piloten, berättade UFO Sveriges ordförande Clas Svahn då han på torsdagskvällen besökte Ludvika.

VI AVSLUTAR VÅRENS
AKTIVITETER MED ATT
GÅ UT OCH GRILLA
TILLSAMMANS,,,
SÖNDAGEN DEN 15 MAJ
KL 1700 TRÄFFAS VI I
STIMMERBO. MEDTAG
FÖRTÄRING OCH ETT
GLATT HUMÖR...
HAR DU NÅGRA FRÅGOR
KONTAKTA GUDRUN:
0240 x 79135

